

Zgodnie z brzmieniem art. 11a ustawy o samorządzie gminnym organami gminy są rada gminy oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta). Zatem ustawa przewiduje tylko dwa organy, z których jeden tj. rada gminy upoważniona jest do powoływania ze swojego grona stałych i doraźnych komisji do określonych zadań, ustalenia przedmiotu ich działania oraz składu osobowego. Ustawa nie przewiduje natomiast możliwości powoływania innego rodzaju organów gminy. Podsumowując, stwierdzić należy, że przewodniczący i wiceprzewodniczący rady gminy oraz komisje stałe i doraźne wchodzi w skład rady gminy, jednakże nie stanowią jej organów w rozumieniu przepisów ustawy o samorządzie gminnym.

Z powyższych względów należało orzec o nieważności § 6 ust. 1 uchwały Nr V/26/11 Rady Gminy Babiak z dnia 4 marca 2011 roku w sprawie Statutu Gminy Babiak.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone z powodu niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

1835

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.I-10.4131-1- 93 /11

z dnia 6 kwietnia 2011 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr IV/47/2011 Rady Miejskiej we Wrześni z dnia 24 lutego 2011 roku w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów pod budownictwo mieszkaniowe i produkcyjne w Białężycach, obejmującego obszar ograniczony drogami gminnymi o numerach geodezyjnych 102/14 i 117/1. – ze względu na istotne naruszenia prawa.

Uzasadnienie

W dniu 24 lutego 2011 r. Rada Miejska we Wrześni podjęła uchwałę Nr IV/47/2011 w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów pod budownictwo mieszkaniowe i produkcyjne w Białężycach obejmującego obszar ograniczony drogami gminnymi o numerach geodezyjnych 102/14 i 117/1, którą doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 7 marca 2011 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 17 pkt. 8 ustawy (w brzmieniu ustawy obowiązującym przed zmianą wprowadzoną ustawą z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,

ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - Dz.U. z 2010 r. Nr 130, poz. 871) wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego występuje o zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne jeżeli wymagają tego przepisy odrębne.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266 ze zm.) przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Przepis art. 7 ust. 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych zobowiązuje do uzyskania zgody Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, jeżeli zwarty obszar projektowany do przeznaczenia na cele nierolnicze gruntów rolnych klas I – III przekracza 0,5 ha.

Jak wynika z mapy ewidencyjnej, stanowiącej załącznik do uchwały o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jak również z treści prognozy skutków finansowych uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwarty obszar powierzchni gruntów rolnych klasy III przekracza 0,5 ha.

Należy także wskazać na rozbieżności pomiędzy treścią prognozy skutków finansowych uchwalenia planu a prognozą oddziaływania na środowisko. W pierwszym z wymienionych opracowań, w pkt. 5 – bilans terenów wymienionych w tabeli użytki rolne, wśród których występują również grunty rolne klasy IIIa i IIIb

W prognozie oddziaływania na środowisko w punkcie 6.6 zapisano, że „na obszarze objętym planem występują głównie kompleksy gleb IV - VI klasy bonitacyjnej”, brak natomiast w prognozie odniesienia się do gruntów rolnych klasy III.

W tej sytuacji zachodzą podstawy do stwierdzenia nieważności uchwały, która w istotny sposób narusza obowiązujące przepisy prawa.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu – za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego - w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

1836

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.I-10.4131-1 - 94 /11

z dnia 6 kwietnia 2011 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

orzekam

nieważność § 6 pkt. 2 uchwały Nr IV / 43 / 2011 Rady Miejskiej we Wrześni z dnia 24 lutego 2011 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu pod budownictwo mieszkaniowe w obrębie nieruchomości o numerach geodezyjnych 134/12, 134/13, 135 w Gutowie Małym - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 24 lutego 2011 r. Rada Miejska we Wrześni podjęła uchwałę Nr IV/43 / 2011 w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod budownictwo mieszkaniowe w obrębie nieruchomości o numerach geodezyjnych 134/12, 134/13, 135 w Gutowie Małym, którą doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 7 marca 2011 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt. 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.) w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie roz-

graniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Ustalenia planu w tym zakresie winny być sformułowane w sposób pozwalający na jednoznaczne stosowanie tych zapisów, zwłaszcza w kontekście możliwości realizacji określonych inwestycji, w tym uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Tymczasem w § 6 pkt. 2 w zdaniu drugim uchwały wprowadza się zapis o treści „tereny 1 IT i 2 IT w przypadku podziału na działki i włączenia ich do sąsiadujących działek na terenach 3MN i 5MN, również będą zaliczały się do terenów zabudowy mieszkaniowej” powodujący wątpliwości interpretacyjne w odczycie ustaleń planu, związane z możliwością określenia przeznaczenia terenu i jednocześnie naruszających przepis art. 15 ust. 2 pkt. 1 ustawy.

Plan miejscowy stanowi podstawę do rozstrzygania w sprawach indywidualnych, w tym do wydawania decyzji administracyjnych, w związku z czym jego ustalenia powinny być jednoznaczne i nie powinny budzić wątpliwości interpretacyjnych.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały, która w istotny sposób narusza obowiązujące prawo.

Od niniejszego wskazania przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu – za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego - w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek